

JUSTITSMINISTERIET

Folketingets Erhvervs- Vækst- og Eksportudvalg
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. juni 2018
Kontor: EU-retskontoret
Sagsbeh: Ida Albæk Knudsen
Sagsnr.: 2017-0092-0081
Dok.: 770899

Hermed sendes Justitsministeriets besvarelse af ERU (alm. del) spørgsmål nr. 84, som medlem af Folketinget Eva Kjer Hansen har stillet til beskæftigelsesministeren den 20. februar 2017.

Søren Pape Poulsen

/

Ane Røddik Christensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

ERU (alm. del) spørgsmål nr. 84 fra medlem af Folketinget Eva Kjer Hansen (V):

”I forlængelse af ministeren besvarelse af 31. januar 2017 af ERU alm. del – spørgsmål 54, bedes ministeren – eventuelt ved indhentelse af bidrag fra relevante ministerier – tilsende udvalget en oversigt der viser for hvilke forordninger, der efter regeringens opfattelse er sket overimplementering, der hvor forordninger giver rum til nationale fortolkninger. For så vidt angår de forordninger, der efter regeringens opfattelse er overimplementeret, bedes for hvert enkelt forordnings vedkommende oplyst a) på hvilke områder og måder efter regeringens opfattelse implementeringen adskiller sig fra minimumskravene i EU-lovgivningen, b) begrundelserne for, at regeringen mener, at man er gået videre end minimumskravene i EU-reguleringen, c) på hvis foranledning/ønske, der er foretaget den efter regeringens vurdering pågældende overimplementering, d) den oprindelige vurdering af de økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige af implementeringen, e) den oprindelige vurdering af de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. af implementeringen, f) den oprindelige vurdering af de administrative konsekvenser for borgerne af implementeringen, g) den oprindelige I forlængelse af ministeren besvarelse af 31. januar 2017 af ERU alm. del – spørgsmål 54 bedes ministeren – eventuelt ved indhentelse af bidrag fra relevante ministerier – tilsende udvalget en oversigt over samtlige bekendtgørelser på alle ministerområder for den forrige regeringsperiode og frem til i dag – der implementerer erhvervsrettet EU-lovgivning, og oplyse i hvilke af disse bekendtgørelser, der efter regeringens opfattelse sker en overimplementering. For så vidt angår de bekendtgørelser, der efter regeringens opfattelse overimplementerer EU-lovgivningen, bedes for hvert enkelt bekendtgørelses vedkommende oplyst

- a) på hvilke områder og måder bekendtgørelsen efter regeringens opfattelse adskiller sig fra minimumskravene i EU-lovgivningen,
- b) begrundelserne for, at regeringen mener, at man er gået videre end minimumskravene i EU-reguleringen,
- c) på hvis foranledning/ønske, der er foretaget den efter regeringens vurdering pågældende overimplementering,

d) den oprindelige vurdering af de økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige af implementeringen,
e) den oprindelige vurdering af de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. af implementeringen,
f) den oprindelige vurdering af de administrative konsekvenser for borgerne af implementeringen,
g) den oprindelige vurdering af de miljømæssige konsekvenser af implementeringen

Det bedes for hvert af punkterne d, e, f og g oplyst, om regeringen er enig i de oprindelige vurderinger af konsekvenserne af implementeringen. Hvis regeringen ikke er enig heri, bedes oplyst regeringens vurdering af konsekvenserne nævnt i punkt d, e, f og g for hvert enkelt bekendtgørelse.

Hvis spørgsmålet ikke kan besvares inden for den normale 4 ugers frist, bedes oplyst, hvornår svar kan forventes.”

Svar:

Jeg skal hermed besvare spørgsmålet for så vidt angår Justitsministeriets område.

Til brug for besvarelsen har Justitsministeriet foretaget en gennemgang af ministeriets lovgivning med henblik på at identificere tilfælde, hvor der i tillæg til en forordning, som giver rum for national fortolkning, er vedtaget nationale regler, som udnytter dette rum og stiller strengere krav til erhvervslivet, end hvad der følger af forordningen.

Det bemærkes i øvrigt, at de tilfælde, hvor Danmark på grund af retsforbeholdet ikke er omfattet af en forordning, men i stedet har tilsluttet sig en forordning via en parallelaftale, er denne ikke medtaget i ministeriets gennemgang.

Så vidt Justitsministeriet er bekendt, er der på ministeriets område i den pågældende periode alene ét tilfælde, hvor der i tillæg til en forordning er vedtaget nationale regler, som udnytter et rum i forordningen og stiller strengere krav til erhvervslivet, end hvad der følger af forordningen. Det drejer sig om den netop vedtagne databeskyttelseslov.

Den generelle forordning nr. 2016/679 om beskyttelse af personoplysninger (databeskyttelsesforordningen) finder anvendelse fra den 25. maj 2018. Databeskyttelsesforordningen giver inden for en lang række områder mulighed

for, at der i national ret kan fastsættes bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af forordningen.

Justitsministeriet vurderede, at det var nødvendigt, at der blev fastsat en generel lov (databeskyttelsesloven), som supplerede reglerne i databeskyttelsesforordningen. Dette var bl.a. nødvendigt for, at den gældende retstilstand så vidt muligt kunne opretholdes, eksempelvis muligheden for at undtage oplysninger fra oplysningspligten og indsigtsretten.

Formålet med databeskyttelsesloven er i en generel lov først og fremmest at supplere reglerne i databeskyttelsesforordningen. Loven fastsætter således supplerende nationale bestemmelser om behandling af personoplysninger inden for det nationale råderum, som databeskyttelsesforordningen giver mulighed for samtidig med, at den tidligere gældende persondatalov ophæves.

Databeskyttelsesloven supplerer databeskyttelsesforordningen, der finder umiddelbar anvendelse i Danmark. Forordningen indeholder et betydeligt råderum for medlemsstaterne, der således kan fastsætte udfyldende eller supplerende national lovgivning, herunder opretholde eller indføre national lovgivning på området for behandling af personoplysninger. Der henvises i den forbindelse generelt til analyserne af råderummet i betænkning nr. 1565/2017 om databeskyttelsesforordningen, jf. særligt side 141-170 og 194-248.

I databeskyttelsesloven videreføres bl.a. de danske særregler om kreditoplysningsbureauer, jf. lovens kapitel 4 og 5, en tilladelsesordning med advarselsregistre samt en tilladelsesordning for behandling i retsinformationssystemer fra den tidligere gældende persondatalov, jf. databeskyttelseslovens § 26.

Dernæst opretholdes reglerne om behandlingssikkerhed, databehandlere samt ret til erstatning og erstatningsansvar for mediernes behandling, jf. lovens § 3, stk. 5-8.

Endvidere udnyttes databeskyttelsesforordningens bestemmelse vedrørende muligheden for at indføre begrænsninger i den registreredes rettigheder delvist, således at begrænsningerne i den registreredes rettigheder i stort omfang er de samme som efter tidligere gældende ret i persondataloven, jf. lovens kapitel 6. Det er i den forbindelse Justitsministeriets vurdering, at undtagelserne skaber en rimelig balance mellem på den ene side hensynet

til den registrerede og på den anden side hensynet til andre beskyttelsesværdige interesser, herunder til, at der ikke skal pålægges de dataansvarlige for vidtgående byrder i forbindelse med behandlingen af oplysninger.

Derudover videreføres persondatalovens anvendelsesområde i forbindelse med tv-overvågning og manuel videregivelse af personoplysninger til en anden forvaltningsmyndighed i databeskyttelsesloven.

Endvidere videreføres den nuværende praksis om behandling af oplysninger om personnummer og markedsføring, jf. lovens §§ 11 og 13.

Endelig er der i loven en præcisering af den særlige danske praksis om afdøde personer, således at databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen som hovedregel finder anvendelse på oplysninger om afdøde personer i 10 år efter vedkommendes død, jf. lovens § 2, stk. 5 og 6.

Loven går således på disse punkter videre end minimumskravene i databeskyttelsesforordningen og er derfor i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering. Justitsministeriet vurderede dog, at den danske databeskyttelseslovgivning fortsat bør gå videre end forordningens krav, bl.a. fordi der er tale om afgørende hensyn til de registreredes interesser, som begrunder et fortsat behov for at opretholde disse regler, og da ulovlige behandlinger på disse områder vil kunne medføre meget alvorlige skadevirkninger for de involverede parter. De ovennævnte bestemmelser er således videreført i databeskyttelsesloven.

I forbindelse med forslaget til databeskyttelsesloven blev det i forhold til de økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige overordnet vurderet, at lovforslaget supplerede databeskyttelsesforordningen, som har økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige. Lovforslaget forventedes på den baggrund ikke i sig selv at have økonomiske konsekvenser for det offentlige af betydning. Det var dog Justitsministeriets vurdering, at lovforslagets § 3, stk. 9, om den såkaldte ”krigsregel”, potentielt kunne medføre visse besparelser for offentlige myndigheder. Lovforslaget forventedes endvidere ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige.

For så vidt angår lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser vil der i forbindelse med udstedelsen af eventuelle bekendtgørelser blive foretaget en vurdering af eventuelle økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

I forbindelse med forslaget til databeskyttelsesloven blev det endvidere i forhold til de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv. overordnet vurderet, at lovforslaget supplerer databeskyttelsesforordningen, som har økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv. Lovforslaget forventedes på den baggrund ikke i sig selv at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet mv. af betydning.

For så vidt angår lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser vil der i forbindelse med udstedelsen af eventuelle bekendtgørelser blive foretaget en vurdering af eventuelle økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER), der på det foreliggende grundlag vurderede, at lovforslaget ikke i sig selv medførte administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

I forbindelse med forslaget til databeskyttelsesloven blev det i forhold til de administrative konsekvenser for borgerne anført, at lovforslaget supplerer databeskyttelsesforordningen, som har administrative konsekvenser for borgerne. Lovforslaget forventedes på den baggrund ikke i sig selv at have administrative konsekvenser for borgerne af betydning.

I forbindelse med forslaget til databeskyttelsesloven blev det endelig i forhold til de miljømæssige konsekvenser vurderet, at lovforslaget ikke har miljømæssige konsekvenser.

Justitsministeriet finder fortsat, at vurderingen af de ovennævnte konsekvenser i forbindelse med lovforslaget er retvisende.